

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

GÜNAYDIN

USTURA 27

İkinci Cilt

-Bay Lantrec, tarifiede indirimi kaldırdık, artık küçüklere yarım bilet yok!

USTURA BAŞLARKEN YENİ CİLDİNE,
BAYIM, ÇOK DİKKAT ET NÂZİK CİLDİNE!

-Berber Cildî -

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://ranney.org>

Başyazı

YAZ TATİLİNE GİRERKEN

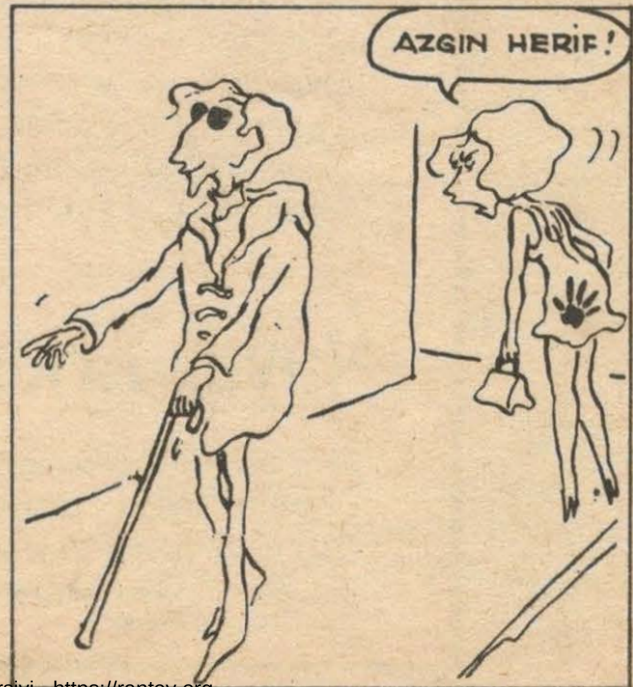
Yazan: Adil TATİLDE

Yazıma, bir büyük Şark mütefek -
kirinin şu sözleriyle başlıyorum :
"Muhalefet, insan tabiatının icabıdır"
Bu sözü, büyük mütefekkir Haydar
Sadabâd'ın söylediği bir söylenti o -
larak söylenmektedir. Bu çok vaciz
söz, ciltlerle kitabın içine sığdırıla -
mayacak büyük bir hakikati ifade et -
mektedir. Evet, muhalefet insan ta -
biatının bir icabıdır. İnsanoğlu, her
kimin oğlu olursa olsun, yerli yersiz
herşeye itiraz ve muhalefet etmeye
hazırdır. Ve hattâ meşhur bir İngiliz
filozofu--Dilimin ucunda ama adı bi -
türlü aklıma gelmedi-- der ki " İn -
san, muhalefet eden hayvandır. "Bu -
günkü muhaliflere bakınca, bu İngiliz
filozofuna hak vermemek mümkün
değildir. Gerçekten de eşek ve ke -
çinin inatçılığını, onların eşekliğine
ve keçiliğine verirsek, bütün canlı -
lar içinde muhalefet eden, insandan
başka hayvan yoktur. Meselâ, Parla -
mentonun tatile girmesi meselesini
ele alalım. Hepimiz biliyoruz ki, har -
gi partiden olurlarsa olsunlar bütün
milletvekilleri ve senatörler, yaz
hatta bahar gelir gelmez hemen Par -
lamentonun tatile gitmesi için işle -
rinden can atıyorlar. Ama muhalif
partilerden olanlar, sırf muhalefet
ederek iktidarın sinirini bozmaya ça -
lışıyorlar. Bereket versin, iş başın -
da sinirsiz, kemiksiz--tam bifteklik -
bir zat var da, kendileri daha çok si -
nirleniyorlar. Dikkat etmişseniz, mil -
letvekili ve senatörlerin aylıkları -
nın artırılması konusunda da hep böy -
le olmuştur. Hepsi de içlerinden ay -
lıklarının, yıllıklarının ve yollukla -

rının artırılması için canattıkları
halde, sırf muhalefet olsun diye ay -
lıklarının artırılmasına muhalefet e -
derler.

Çok rica ederim, Parlamento'nun
tatile girmesi kadar tabii ne olabilir
ki... Bütün dönem, gazetelerde Par -
lamento haberlerini hepimiz okuduk.
Parlamentoda ne kavgalar, ne gürül -
tüler oldu. Yumruk yumruğa, tokat
tokata, tekme tekme geldiler, iti -
şip kakıştılar, bol bol söyleşip sö -
vüştüler. E pek tabii olarak, o yaş -
taki insanlar, bu kadar çalışma so -
nunda yorulmuşlar ve tatilde dinlen -
meyi çoktan hak ettiler. Ve önümüz -
deki seçimlerden sonra daha büyük
siyasî maçlar başlayacaktır. Bunla -
ra hazırlanmaları gerekir. Boksör -
ler, futbolcular bile, büyük maçlar -
dan önce kampa alınarak dinlendirir -
ler. Elbet politikacıların da tatil ya -
pıp dinlenmek ve böylece yeni siya -
sî döneme hazırlıklı çıkmak hakla -
rıdır.

Biz, her zaman tatilden yanayız.
Onun için de bağıırıyoruz: "Atam, i -
zindeyiz! " Şimdi bu sözü şöyle de -
ğiştirmek daha doğru olur: " Atam,
tatildegiz! "

Ne Eser, Ne de Semer

"Ölen insan mıdır, ondan kalacak şey : eseri,
Bir eşek göçtü mü, ondan da nihayet : semeri."
Atalar böyle buyurmuş, diye binlerce alın,
Ne tehâlûkle döker, döktüğü biçâre teri !
Şu bekâ hırsına akl erdiremem, bir türlü,
Sorsalar, bence, temâyüllerin en derbederi :
Hadi, toprakta silinmez bir izin var, ne çıkar,
Bağlı oldukça telâkkiye hakikî değeri?
Dün, beyinlerde kıyamet koparan "HİKMET" i al,
Bugünün zevkine sor : beş para etmez ciğeri !
Gündüzün, başların üstünde gezen "şâheser" in,
Gece, şâyet, arasan, mezbeledir belki yeri !
İsteyen almaya baksın boyunun ölçüsünü,
Geri dur sen ki, peşîman atılanlar ileri.
Bilirim : "Hep de sememiş !" diyecek istikbal,
Tekmelerken şu kabarmış sıra kümbetlileri,
O ne çok bilmiş adamdır ki : gider sessizce,
Ne esermiş, ne semer, kimsenin olmaz haberi !

ÇOCUKLARA

Ne odunmuş babanız : olmadı bir baltaya sap!
Ona siz benzemeyin, sonra ateştir yolunuz.
Meşe halinde yaşanmaz, o zamanlar geçti,
Gelen incelmış adam devri, hemen yontulunuz.
Amma dikkatli olun: bir kafanız yontulacak,
Sakın aldanmayın: incelmeye gelmez kolunuz!

Hayat Arkadaşıma

Seni bir nûra çıkarsam, diye koştum durdum,
Ey bütün dalgalı ömrümde, hayat arkadaşım!
Dağ mıdır, karşı gelen, taş mı, hep aştım, lâkin,
Buruşuk alnıma çarpan bu sefer kendi taşım!

Memleket

Hasreti

Avrupa üniversitelerinden birinde bursla okuyan zenci öğrencilerden birinin, arkadaşını yediği duyulunca herkes dehşete düşer. Rektör, arkadaşını yiyen zenci öğrenciyi çağırıp sorar:

-Burda size verilen yemekler az mı geliyor?

-Yooo, çok bile.. Hepsinin yiyemiyorum.

-Verilen yemekleri mi beğenmiyorsunuz?

-Hayır, çok beğeniyorum.

-Size verilen burs mu az geliyor da canınızın istediğini alıp yiyemiyorsunuz?

-Yooo, burs da yetiyor.

-Öyleyse neden arkadaşınızı yediniz?

Zenci öğrenci soğukkanlılıkla,

-Memleket yemeğini özlemiştim de.. der.

Adapazarı'nda doğdu ve ilk öğrenimini yaptı. Bursa Lisesi'ni bitirdi. Bir ara İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesinde okudu. Babasının isteğiyle ekonomi öğrenimi için İsviçre'ye gitti.(1931) Lozan'da onbeş gün kalıp Fransa'ya "Grenoble" e gitti.1935' de yurda döndü. Kısa bir süre Halıcıoğlu Ermeni Lisesi'nde Türkçe öğretmenliği, daha sonra yine kısa bir süre, başarısız sonuçlanan ticaretle uğraştı. Bir ay kadar Haber Gazetesinde (1942), bir ay kadar da Tan gazetesinde (1945) muhabirlik yaptı. Genellikle geçimini sağlayamadı, babasının geliri ve babasından kalan mirasla geçindi. Yaşamını, annesiyle birlikte Burgaz Adası'ndaki köşklerinde geçirdi. Bu köşk 1964'den beri Sait Faik Müzesi'dir. Hikâyelerinde İstanbul insanlarını ve çevresini anlattı. Çok bunalımlı bir yaşantısı olduğundan, zaman zaman insanlardan kaçır, evine kapanır, Ada'ya çekilir, bir süre sonra yine yığınların arasına karışırdı. Hikâyelerindeki ezilmiş ve yalnız kişilerde kendi dramı ve bunalımı yansımaktadır.

Ölümünün Onbeşinci Yıldönümünde

SAİT FAİK'TEN BİR HİKÂYE:

Kınalıada'ya ömrümde inmedim. Ama orayı öyle severim ki, neden bilmem. Belki de orada kendisiyle hiç konuşmadığım bir arkadaşım oturdu da onun için. Kınalı'nın önünden geçerken hep o arkadaşımın hiç gitmediğim, hiç gitmiyeceğim evini düşünürüm.

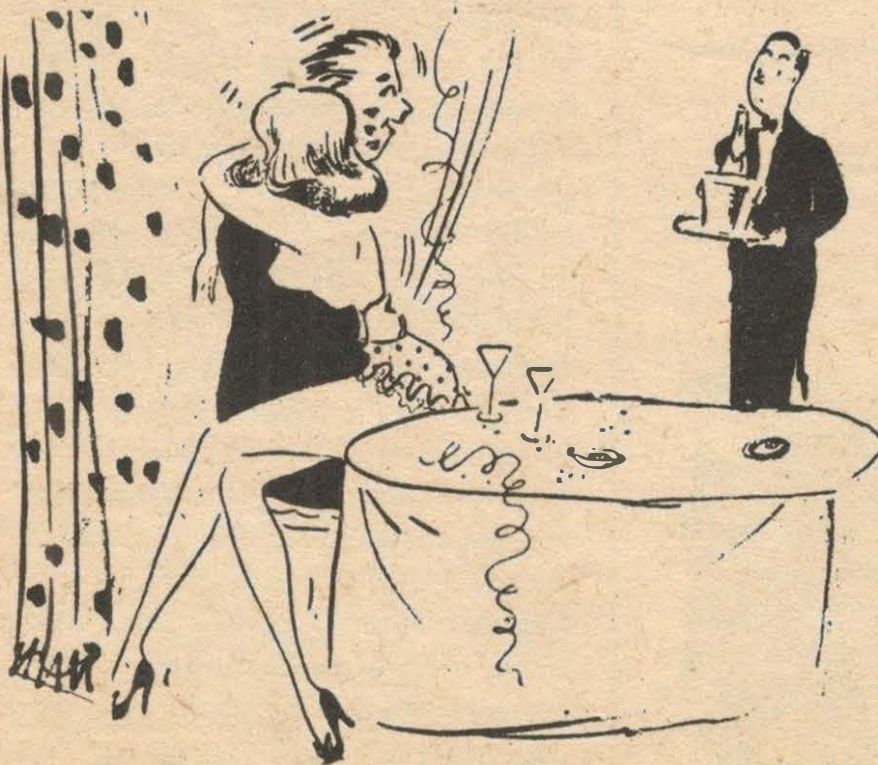
Arkadaşım sâkin, sessiz, iyi bir kızdır. Sabahleyin ilk vapurla işine iner. Son vapurla elinde paketlerle döner. Bazı defa son vapurda beraberizdir. Onun iskelenin kalabalığında kaybolduğunu, sonra projektörcü ışığını yol-

cularla karanlık yola tuttuğu zaman az bir şey sallanarak hızlı hızlı sağa saptığını görür, yine kaybederim.

Küçük, kaplamaları simsiyah kesilmiş bir ahşap evde oturduğunu sanıyorum. Evden deniz görünmüyor olmalı. Yahut belki de bir iki penceresinde, çakal eriği dalları arasından. Küçük bahçede acıbadem dem, ayva, nar, hünnap

ağaçlarını görürüm... Bahçede bir de çıkrıklı kuyu olacak. Kırkını aşmış, şişmanca, yeşil gözlü bir kadın olan anasını kırmızı elma yüzüyle, küf yeşili gözleriyle görür, ben de severim. Böyle bahçeyi, evini, anasını tarif ederken, gördüm sanmayın. Ben görmeden severim bahçeleri, insanları, evleri.

Eve bu küçük bahçeden girilir. Evin alt katında kendileri oturur. Üst katını yazın kiraya verirler. Bir Mer-yemana kandili önündeki İsa resminden küçük sarımtırak aynaya kadar her şeyde ağır, günlük kokusuna benzer bir Ortodoks hava eser. Evin içinin ne kadar temiz olduğunu sanmam. Günlük kokusu odalardan hiç eksik olmaz. Arkadaşım dediğim kızın kendi başı-

-Artık şampanyanın gereği kalmadı, istemeyiz!

na bir odası yoktur.

Onu vapurda ikinci mevkiin tahtaları üzerinde Rumca konuşurken dinlerim. Rumca bir kelime anlamadan ne söylediklerini bilir gibiyimdir.

Akşam saat 10,45 de oraya vardığına göre ancak 11 de yemeğe otururlar. Hemen de yatarlar herhalde. Acaba başucunda bir kitap var mıdır? Bana bir defa cık gülmüş olan bu kızın hülyalarına ne karışır bilmem ki?.. Yemeği nasıl yer? Hızlı mı yavaş mı? Ne kadar merak ederim. Acaba birçok insanlarda olduğu gibi yemek yerken çirkinleşir mi? Çirkinleşince yüzündeki o iyi, harikulâde çizgiler ne olur? Nereye giderler?

Kınalıada'yı, bu kız tanımadan da merak ederdim. İnsanlarını değil. Onları bol bol vapurda görüyorum. Daha çok o vapurdan çıkanlarla birlikte bu geceyarısı sönük kırmızı ışıklariyle böcek gibi kabuğuna, kırmızı benekli kabuğuna kapanmış Kınalı'nın evleri ne yaparlar diye? Ne yapacaklar. Her yerde olduğu gibi onlar da de-

dikodu yaparlar. Yerler, içerler, uyurlar.

Evler mi? diye sormayın. Evet evler. Bunları bildiğim halde eskiden merak ettiğim Kınalı'nın evlerini şimdi büsbütün görmeğe can atıyorum. Çünkü orada, bayıldığım bir kız oturuyor. Ben eskiden Arnavutköyünü de böyle merak ederdim. Sonra bir gece gidip gördüm. İki balkonlu bir ev gördüm. Caddelerinden, dereler geçen büyük bir köy. Dört beş köprü. Köprünün birinde sarhoşun biri eğilip kusmuştu.

Şimdi Kınalı'yı da böyle merak ediyorum. Kınalı'nın bir evini. Bir masa düşünelim. Eski miş muşambadaki boncuklu bir nihalin üzerine bir sahan konuyor. Bu et midir, sebze midir? Haydi bu meraktan cayalım. Farzedelim ki, ettir. İşte dağıldı. Babaya oğula, kıza, benim arkadaşım olan kıza... Yemeği anneleri dağıtıyor. Küçük kızkardeşi büyük zehir yeşili gözlerini açmış, sahana değil, sofranın arkasındaki Mer-

dığı kapısı çıkarılmış dolaba bakıyor. Karpuz oradadır. Bu akşamki karpuz sarı çıkmıştır. Çekirdekleri simsiyahtır.

İşte konuşuyorlar.. Ne konuşuyorlar acaba? Bir vapurun projektörü yarı aydınlık odayı ışık içine daldırıyor.. Sevdığım kız yemek yerken çirkinleşmiyor. O kadar şen, o kadar sıhhatli ki, yediğinin farkında olmuyor.. Arkadaşımın yüzünde hep neşeli şeyler var. Ağzında bir lâkırdı. Ne söylüyor merak ediyorum.

İşte o yüzden hikâye yazarım. İşte bu merak yüzünden hikâyeci geçinirim. Hikâyelerimi beğenmezler, üzülürüm. Beğenirler, kızarım. Kendim beğenirim, budalalaşırım.. Beğenmem, canım yemek istemez. Kınalıada'ya gelince.. İşte onu pek merak eder, bir türlü de inemem, bu gidişle inemiyeceğim de...

Ünlü karikatürcüler: MICHEL PICHON

Aşk, onun yolundan gitmesini bilenlere mutluluk getirir, başarılarının gerçekleşmesini sağlar. Bu, biraz da insanın kendi tutumuna bağlıdır. 24 yaşındaki Fransız Karikatürcü Michel Pichon bu az bulunur mutluluğa erenlerden biridir. Aşkın ona kazandırdıkları arasında mutlu bir evlilik, bir çocuk ve bir yığın başarılı karikatür vardır.

Karıciğim, bak, ne geldi aklıma...

Bir televizyon alayım sana..

Ama iki programlı...

Renkli olacak tabii...

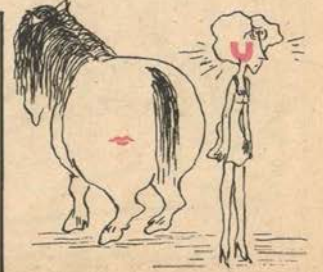
Böyle geniş, büyüüük kocaman...

Ne dersin şekerim?...

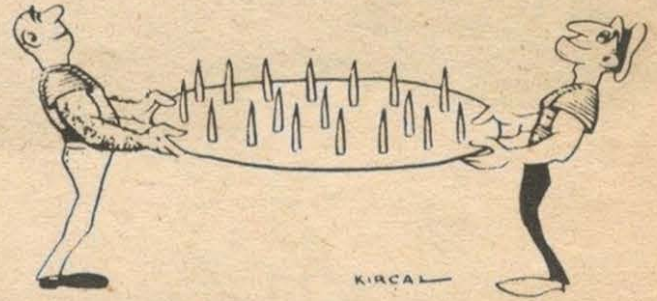
Biraz olsun rahat bırak be!

65

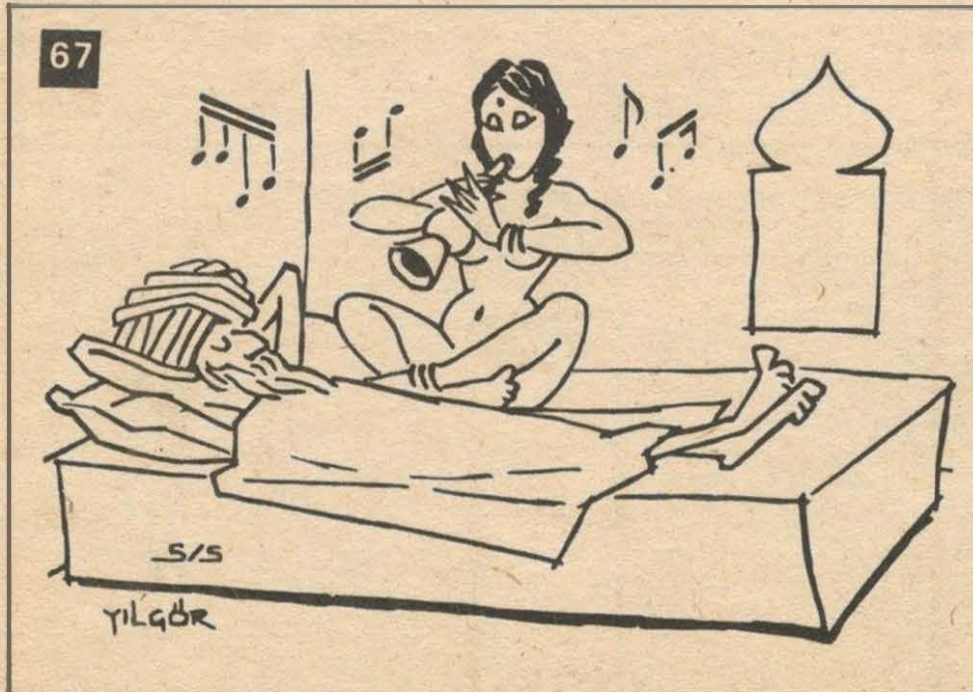

66

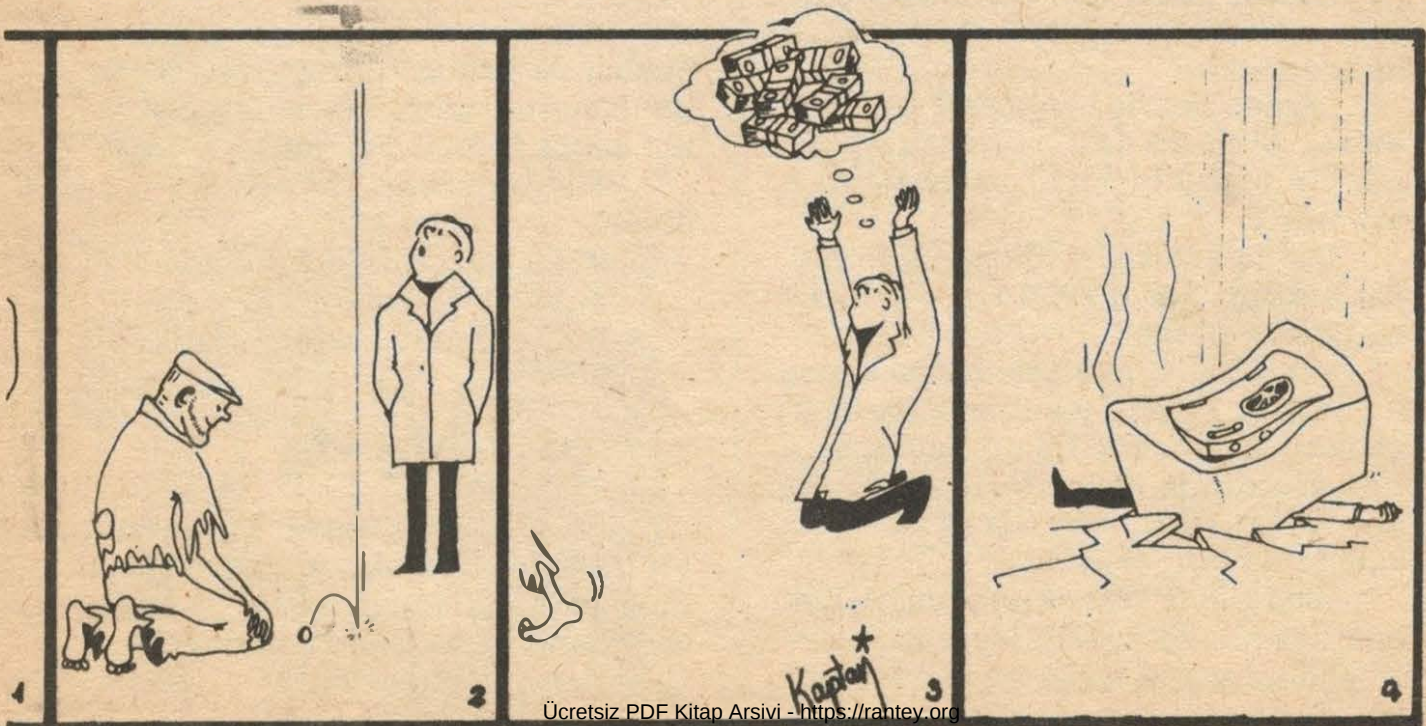
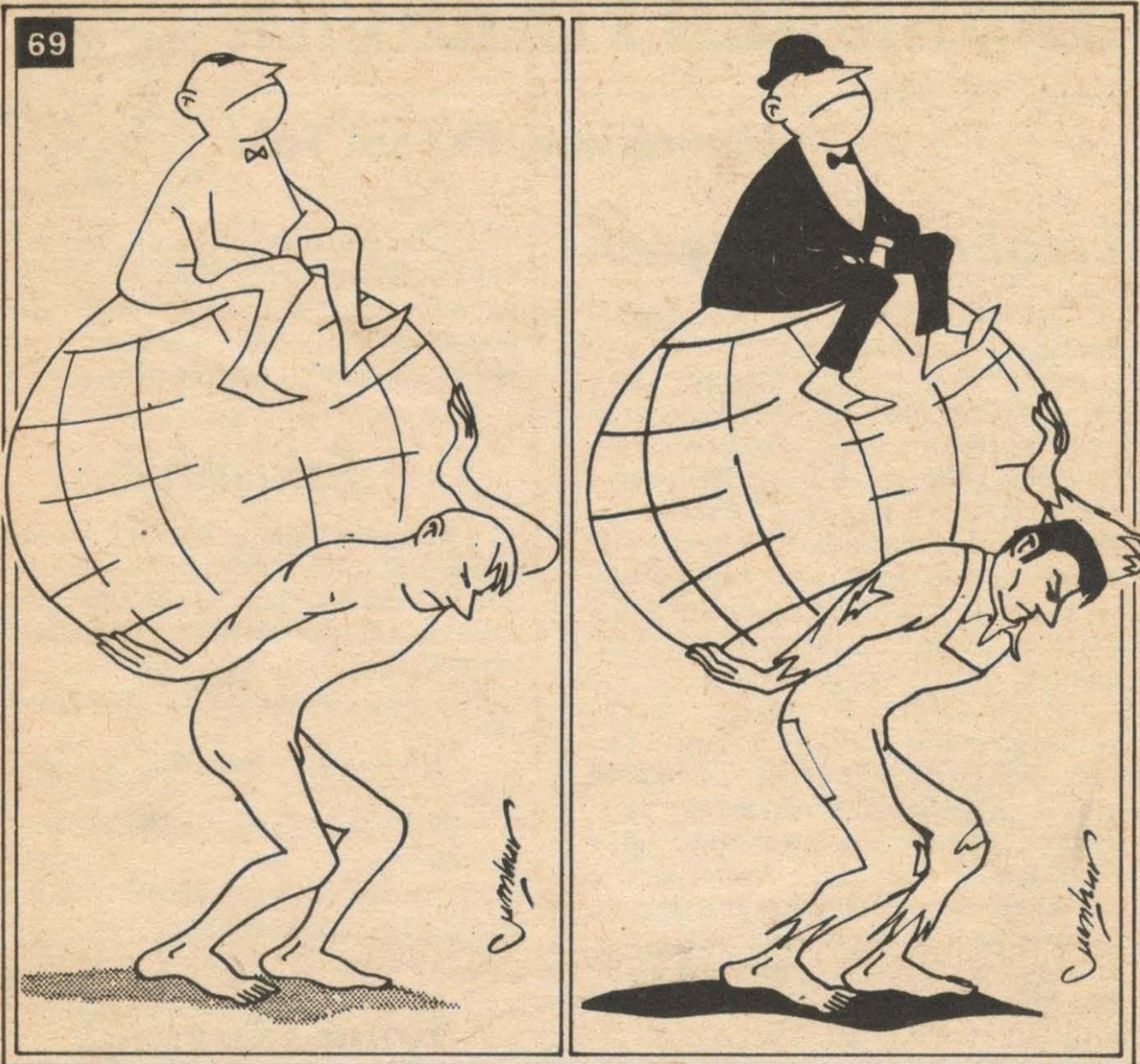
Yarışma Karikatürleri

67

68

BABAMDAN FIKRALAR

Muvakkar Ekrem Talu

Liyakat Madalyası

Babamın gençliğine ait bu hikâye - yecik, pek meşhurdur:

"Abdülhamit" devrinde, bir gece yarısı babam, Beşiktaş'ta oturan bir ahabından dönüyormuş. Kafası epeyce dumanlı... Affederseniz, fena halde sıkışmış. Ortalık zifiri karanlık. Tam da "Yıldız" yolu üzerinde iken, kendini tutamamış ve rastgele bir duvara sıkıntısını boşaltmış. Meğer bu işi gördüğü yer, sarayın duvarı değil miymiş.

Devir malûm. Devriyeler, zaptiyeler, gözcüler, hafiyeler her tarafta kol geziyor. Derhal izbandut gibi iki kişi babamı yakalayıp vakapaça "Hasanpaşa karakoluna" götürmüşler.

Karakol çavuşu aksi mi aksi... Çatmış kaşı, yıkmış fesi:

-Bre arlanmaz... Bre utanmaz. Hiç bir saray duvarına böyle halt edilir mi?... Yıkın şunu yere...

Babam artık ayılmış. Bakmış ki işin sonu fenaya gidiyor, hiç istifini bozmadan:

-Aman, demiş bana nasıl çıkışır - sınız? Sizlerin zatı şahaneye ufacık bir muhabbetiniz, merhametiniz yok mu?..

Çavuş şaşırılmış. Gazabı da bir kat artmış. Fakat babam sözleri - ne devam etmiş:

-Ben bu işi kasden yaptım. Orada veliaht Reşat efendinin ikamet ettiğini biliyorum. Ben padişahımız efendimiz hazretlerine bağlı bir kimseyim. Onun tahtında gözü olan adama az bile yaptım...

Bakmışlar olacak gibi değil, babamdan bir de özür dileyerek salıvermişler.

İş bu kadarla bitmemiş. Bir müddet geçtikten sonra günün birinde babama "Zatı şahaneye ubudiyetinden dolayı" bir adet murassa "Liyakat Madalyası" da verilmiş.

Eskişehir

Bir gün babam, Babıâli cadde - sinde tanınmış romancılarımızdan bir bayana rastlar. "Ayol, der ne - relerdeyin, çoktandır görünürler - de yoksun..."

Değerli yazar hanımımız şöyle der:

"Bir ayağım İstanbul'da, öbürü Ankara'da..."

Ercüment Ekrem, tatlı tatlı içini çekerek:

"Ah, der, keşke ben de Eskişehir'e yerleşmiş olsam!..."

İyilik Güzellik

Ada vapurunda eski tanıdıklarından ve zamanın meşhurlarından bir hanıma rastlamış. Selâmlaştıktan sonra babam hal hatır sormuş:

-Nasılsınız, ne var ne yok efendim?

-İyilik güzellik... Ya sizde?

"Talu" boynunu büküp:

-Bizde, demiş. sadece iyilik! ...

Nezle

Birinci Cihan Harbi sıralarında idi. Siyasî hayatımızın o devirdeki meşhur simalarından Sait Molla hastalanmış. Babam bunu duymuş... Hastalığın mahiyetini bir ahabı -

na sorunca . zamanın moda salgın -
larından "İspanyol nezlesi" oldu -
ğunu öğrenmiş . Fakat bunu haber ve -
ren dostuna da şöyle demiş:

-Zannetme azizim... Bir ufak
yanlıklık var . Bu , İspanyol değil , "İn -
giliz nezlesi" olacak! "

Sait Molla , o aralık teşekkül e -
den " İngiliz Muhipler Cemiyeti "
başkanı bulunuyordu!

Çiçek bozuğu

Şehzadebaşı'ndaki "Sahne" lerin
bir zamanlar başları döndüren bir
kadın sanatkarı varmış . "Virjini" a -
dındaki bu kantocu güzeline zama -
nın gençleri içinde tutulan tutulana .
Gönül geçirenlerden biri de babam . .

Bir gün . bir arkadaş meclisinde
o herkesin yanıp tutuştuğu kadın için
biri şöyle der:

-Zevkinize şaşarım... Bir kere
Virjini çiçek bozuğu . . .

"Ercüment " derhal cevap verir:

-Evet , olabilir . Ancak Virjini ha -
nımdaki çiçek bozuğu katırtırnağı ,
zakkum gibi çiçeklerin bozuğu değil ,
belki yasemin , gül , karanfil bozuğu -
dur! "

Vatanî

Kardeşim "Esin Talu " bir za -
manlar "Vatan " gazetesinde çalı -
şıyordu . Onu bir gün son derece -
de güç ve yorucu bir işe memur et -
mişlerdi . Esin meydanlarda yoktu
ve babamın canı sıkılmıştı .

Rahmetliye , neredeyse gelece -
ğini , üzülmemesini söyliyerek te -
sellî etmek istemiştım . O her da -
kika ve her mevzuda "Espri" yap -
mak havasından kurtulmıyarak ba -
na şöyle demişti:

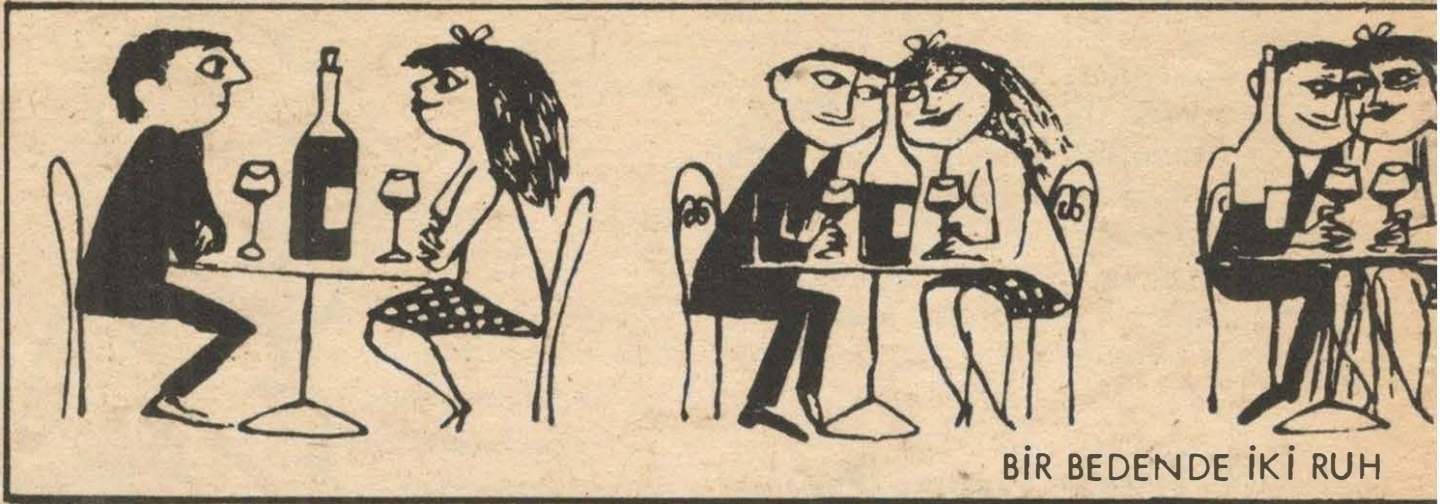
-Ne yapalım , katlanmak gerek .
Evlâdım kız ama "Vatan" vazife -
sini yapıyor!

Togo'nun
fırçasından
Ercüment
Ekrem Talu

23. sayımızda güzel bir
taşlamasını vavınladığımız
Ercüment Ekrem Talu , Re -
caizâde Mahmut Ekrem Bey'in
oğludur . Muvakkar Ekrem Ta -
lu da Ercüment Ekrem' in
oğludur . Kadın gazete yazar -
larımızdan Esin Talu da Er -
cüment Ekrem'in kızıdır . 1961
de Samatya'daki İşçi Sigor -
taları Hastanesi'nde ölen
Muvakkar Ekrem Talu , genç -
liğinde bir futbol maçı kaza -
sında sakat kalmış sonradan
spor yazarı olarak tanınmış -
tı . Şiirler ve mizahda , özel -
likle spor üstüne mizah ya -
zıları yazmıştır .

Muvakkar Ekrem Talu' -
nun , babası Ercüment Ekrem'e
değgin çok güzel birkaç fık -
rasını sunuyoruz .

BİR BEDENDE İKİ RUH

KİME GÜLÜYOR?

Kadın yatağa girmişti. Kocası da soyunurken, kadın kahkahalarla gülmeye başladı. Alay edilmesine çok canı sıkılan adam,

-Ne gülüp duruyorsun ? diye kızgınlıkla bağırdı.

Kadın, kocasını yatıştırmak için,
-Vallahi sana değil, dedi, seni öyle çıplak görünce birisini hatırladım da...

Meratip Silsilesi
Tahran (Karikatür'den)

BIRAKIVER

Salamon çok hasta ve yalnızdı. Kötü kötü düşünürken, kapı çalınınca seslendi :

-Kim o?

-Kimsesiz hastaları koruma derneği için yardım...

Gözleri parlayan Salamon,

-Çok merci, dedi, hastayım, kal - kamıyorum, lütfen kapının altından bırakiver !

DAHA PİŞMEMİŞ

Olay Afrika'nın ortalarında, bir yamyam kabilesinin bulunduğu bölge - de geçer. Ortada koca bir kazan kay - nıyor. Çevresinde, büyük, küçük yamyam ailesi toplanmış. Yamyam çocuklar mızıldanıyor. Kadın, eline aldığı koca bir sopayı birden daldırınca, kazanın içinden, birden,

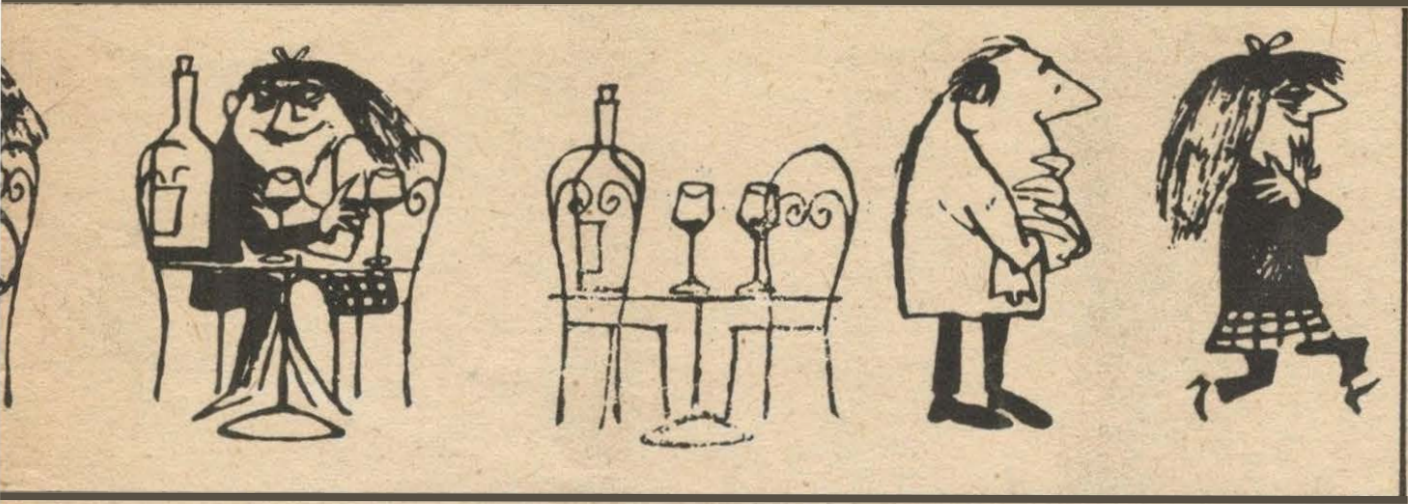
-Ay, başım !... diye bir ses gelir.

Kadın, çocuklara,

-Daha pişmemiş, az daha bekle - yeceğiz.... der.

ÇOCUK MU?

Çok büyük göbekli bir adam, ilk - okulun karşısına geçer, bekler. Pence - reden onu gören müdür. Her halde öğrencilerden birini bekliyor, diye düşünür. Ama öğrencilerin hepsi de o - kuldan çıkıp gittikleri halde, kocaman

karınlı adam hâlâ ordadır. Acaba çocuğu okuldan çıkmadı mı?

Okuldan en son kendisi çıkan müdür, adamın yanından geçerken,

-Affedersiniz, der, çocuk mu bekliyorsunuz? ...

Koca karınlı adam, neşeli neşeli, şişkin göbeğine vurup,

-Yok, der, kendiliğinden böyle dir...

ELMAYLA GÖR

Genç ressam, misafir gelen arkadaşına canlı modelinin güzelliğini övüyordu.

-Hadi atelyeye geçelim de gör .. dedi. Model gerçekten çok güzeldi. Ressam,

-Daha bu bişey değil, dedi, soyunsun da gör...

Ressam çalışmaya başlayacaktı .. Model soyundu. İç çamaşırıyla kalınca arkadaşısı hayranlığını belirtti.

-Daha bu bişey değil, çıırçıplak olsun da gör...

Model, ressamın karşısında çıırçıplaktı. Arkadaşısı,

-Korkunç güzel! Soluk kesici. dedi.

Ressam,

Daha bu bişey değil, dedi, bir eline elma alsın da, sen onu asıl o zaman gör...

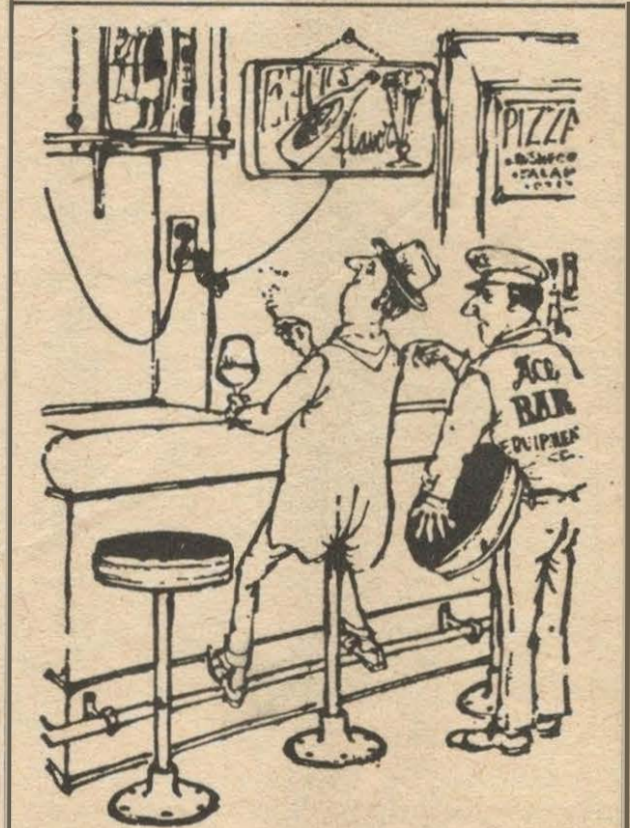
DEĞER VERMİYOR

Adam, evleneceği kadına, utana sıkıla,

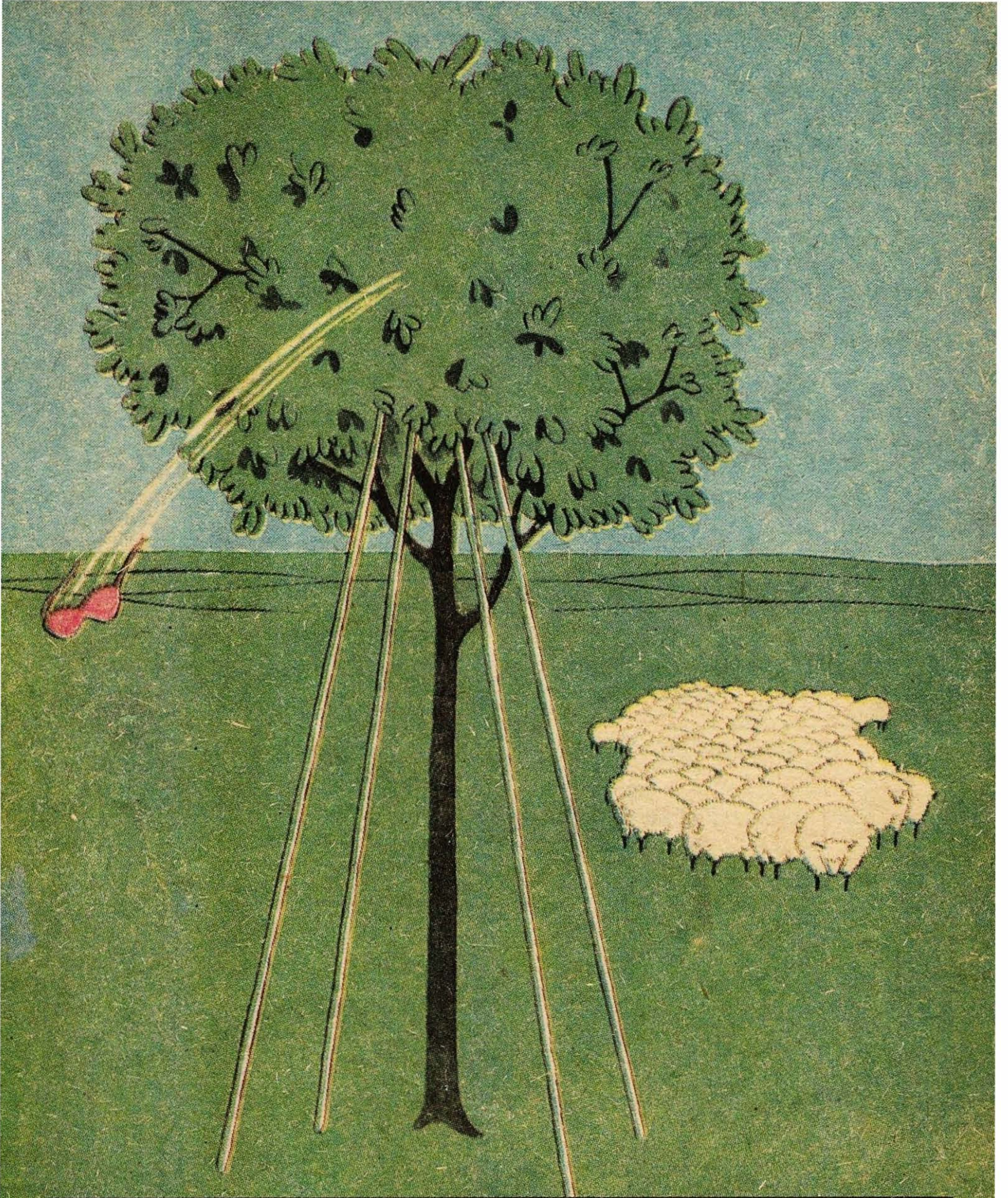
-Çok affedersin, bişey soracağım, dedi, paraya düşkün müsün?

Kadın,

-Yok canım, dedi, paraya hiç değer vermem, elime ne geçse harcarım, bu sabah bin lira ver, akşam bir kuruş kalmaz...

"Bu barda da amma kazık atıyorlar! Her şey kazık..."

Sayın Okurlarımız,
Ustura, bu sayısıyla ikinci cildine başlamıştır. Yirmialtı sayı olan
birinci cildinde en ünlü Türk ve dünya mizah yazarları ve karikatürcüle -
rinin eserleri toplanmıştır. 52'nci sayıya kadar sürecektir olan ikinci ciltle
birlikte bu eser bir mizah hazinesi olacaktır. Usturaları toplayıp birikti -
riniz.